

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ Й ОПОДАТКУВАННЯ ПОЛІПШЕННЯ ТА РЕМОНТІВ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ДЛЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

©2024 ІЗМАЙЛОВ Я. О., МОРОЗЮК О. О.

УДК 657

JEL: M41; O14

Ізмайлов Я. О., Морозюк О. О. Удосконалення обліку й оподаткування поліпшення та ремонтів необоротних активів для інноваційного розвитку підприємств України

Метою статті є визначення проблем і перспектив обліку й оподаткування поліпшення необоротних активів для інноваційного розвитку підприємств. Обґрунтовано, що під час військових дій та виходу з економічної кризи підприємства України намагаються раціональніше підходити до витрат, що пов'язані з відтворенням необоротних активів, дотримуючись необхідних технічних і технологічних умов випуску конкурентоспроможної продукції завдяки спрямуванню коштів переважно на здійснення поліпшення необоротних активів, яке потребує значно менших витрат порівняно з придбанням чи створенням нових об'єктів. Адже від обсягу, мети та ефективності вкладень залежить інноваційно-технічне оснащення, фінансовий стан підприємства, стандарти якості та оновлення асортименту продукції, розвиток інфраструктури, вирішення соціальних та екологічних проблем тощо. Визначено основні проблеми та перспективи вдосконалення обліку й оподаткування поліпшення необоротних активів. Систематизовано та обґрунтовано національні та зарубіжні особливості обліку й оподаткування поліпшення необоротних активів. Обґрунтовано, що порівняно з придбанням чи створенням нових об'єктів необоротних активів поліпшення потребує значно менших вкладень коштів та здатне за відносно короткі терміни та порівняно невеликі кошти підвищити ефективність суб'єкта господарювання. Для раціональної організації документообороту на прикладі промислового підприємства розроблено оптимальну схему взаємозв'язку між підрозділами, які забезпечують документопотоки первинної облікової інформації щодо поліпшення необоротних активів. До поліпшення необоротних активів рекомендовано включити: модернізацію; модифікацію; технічне переозброєння; технічне обслуговування; добудову (надбудову); заміну окремих частин обладнання; впровадження ефективнішого технологічного процесу; дообладнання; технічний огляд; реконструкцію; капітальний ремонт; інші види поліпшення необоротних активів. Визначено, що вартість робіт, які приводять до збільшення очікуваних майбутніх вигод від об'єкта необоротних активів, включається до капітальних інвестицій з майбутнім збільшенням первісної вартості цих необоротних активів. Витрати ж, що здійснюються для підтримання об'єкта в робочому стані, та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання (технічний огляд, технічне обслуговування, ремонт тощо), необхідно включати до складу витрат звітного періоду. Наведені проблеми та пропозиції з обліку й оподаткування поліпшення необоротних активів створюють базу для продовження досліджень у напрямку вдосконалення методики та організації аналізу необоротних активів підприємств.

Ключові слова: облік, оподаткування, поліпшення, необоротні активи, ремонт.

Рис.: 2. Бібл.: 15.

Ізмайлов Ярослав Олександрович – доктор економічних наук, професор, професор кафедри адміністрування податків, Державний податковий університет (вул. Університетська, 31, Ірпінь, 08205, Україна)

E-mail: izmyar@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4853-205X>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorid=57215589520>

Морозюк Олександр Олександрович – аспірант кафедри обліку та консалтингу, Державний податковий університет (вул. Університетська, 31, Ірпінь, 08205, Україна)

E-mail: oleksamorozziuk@gmail.com

UDC 657

JEL: M41; O14

Izmailov Ya. O., Morozziuk O. O. Improvement of Accounting and Taxation of Enhancements and Repairs of Non-Current Assets for the Innovative Development of Ukrainian Enterprises

The aim of the article is to identify the problems and prospects of accounting and taxation of improvement of non-current assets for innovative development of enterprises. It is substantiated that during hostilities and overcoming the economic crisis, enterprises of Ukraine try to more rationally approach the costs associated with the reproduction of non-current assets, observing the necessary technical and technological conditions for the production of competitive products by directing funds mainly to improve non-current assets, which requires much lower costs compared to the acquisition or creation of new objects. After all, on the volume, purpose and effectiveness of investments depend the innovative and technical equipment, financial condition of the enterprise, quality standards and updating the range of products, infrastructure development, solving social and environmental problems, etc. The main problems and prospects for improving accounting and taxation in terms of improving non-current assets have been defined. The national and foreign features of accounting and taxation, improvement of non-current assets are systematized and substantiated. It is substantiated that, in comparison with the acquisition or creation of new objects of non-current assets, improvement requires much smaller investments and is able to increase the efficiency of an economic entity in a relatively short time and relatively small funds. For the rational organization of document circulation on the example of an industrial enterprise, an optimal scheme of interconnection between departments that provide document flows of primary accounting information on the improvement of non-current assets has been developed. An improvement of non-current assets is recommended to include: modernization; modification; technical re-equipment; maintenance; completion (superstructure); replacement of individual parts of equipment; introduction of a more efficient technological process; retrofitting; technical inspection; reconstruction; complete overhaul; other types of improve-

ment of non-current assets. It is determined that the cost of works that lead to an increase in the expected future benefits from the object of non-current assets is included in capital investments with a future increase in the initial cost of these non-current assets. Expenses incurred to maintain the object in working condition and to obtain the initially determined amount of future economic benefits from its use (technical inspection, maintenance, repair, etc.) should be included in the expenses of the reporting period. The presented problems and proposals for accounting and taxation of improvement of non-current assets create the basis for further research in the direction of improving the methodology and organization of analysis of non-current assets of enterprises.

Keywords: accounting, taxation, improvement, non-current assets, repairs.

Fig.: 2. **Bibl.:** 15.

Izmailov Yaroslav O. – D. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Department of Tax Administration, State Tax University (31 Universytetska Str., Irpin, 08205, Ukraine)

E-mail: izmyar@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4853-205X>

Scopus Author ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57215589520>

Moroziuk Oleksandr O. – Postgraduate Student of the Department of Accounting and Consulting, State Tax University (31 Universytetska Str., Irpin, 08205, Ukraine)

E-mail: oleksamorziuk@gmail.com

В умовах воєнних дій вихід з кризової ситуації та якісний розвиток українських компаній можливий тільки шляхом упровадження інноваційних технологій та модернізації необоротних активів. Євроінтеграційний шлях змушує національних виробників в умовах обмежених ресурсів оновлювати матеріально-технічну базу, що дозволить виробляти конкурентоспроможні товари та послуги на світовому рівні.

Удосконалення обліково-аналітичного забезпечення поліпшення необоротних активів для підвищення інноваційно-технологічного рівня українських підприємств є актуальним з огляду на недостатню врегульованість чинних законодавчої та нормативно-правової баз, постійний розвиток обліково-аналітичних засобів і методів в комп'ютеризованому інформаційному просторі та очікувану активізацію співпраці між українськими товаровиробниками та стратегічними інвесторами після закінчення військових дій.

Ефективне функціонування підприємств будь-якого виду економічної діяльності залежить від кількісного та якісного стану їх необоротних активів. Під час воєнних дій та виходу з економічної кризи підприємства намагаються раціональніше підходити до витрат, що пов'язані з відтворенням необоротних активів, дотримуючись необхідних технічних і технологічних умов випуску конкурентоспроможної продукції. Це досягається завдяки спрямуванню коштів суб'єктів господарювання переважно на здійснення поліпшення необоротних активів, яке потребує значно менших витрат порівняно з придбанням чи створенням нових об'єктів. Оскільки витрати на поліпшення необоротних активів складають значну частку у складі витрат промислових підприємств на виробництво продукції, то зростає значення своєчасного отримання об'єктивної, повної та достовірної інформації про такі витрати, яку може надати тільки ефективна система обліку й оподаткування.

Недостатня методологічна розробленість і дискусійність багатьох питань обліку й оподаткування поліпшення та ремонтів необоротних активів визначають актуальність розгляду цієї теми.

Методологічно-організаційні питання бухгалтерського обліку, подання звітності, аналізу й оподаткування витрат на поліпшення необоротних активів для інноваційного розвитку підприємств висвітлені у працях багатьох українських і зарубіжних учених. Вагомий внесок у методологію, методику та організацію обліку та аналізу поліпшення та ремонтів необоротних активів зробили: В. Бабіч [1], М. Бондар [2], Т. Войтенко, Піроженко О., Маханько О. [3], В. Головачко [4], В. Геєць [5], П. Микитюк [6; 14], С. Свірко [7], П. Смоленюк [8], О. Осадча [9], І. Федулова [13], П. Харів [14] та інші, а також закордонні автори Г. Бірман, Р. Холт, У. Шарп та інші, в працях яких висвітлено різноманітні аспекти обліку й оподаткування поліпшення та ремонтів необоротних активів, їх вплив на інноваційний розвиток підприємств.

Метою статті є визначення проблем і перспектив обліку й оподаткування поліпшення необоротних активів для інноваційного розвитку підприємств.

Неможливо уявити ефективне функціонування суб'єктів господарювання без здійснення великих капітальних вкладень для підвищення інноваційного рівня виробництва. Адаже від обсягу, мети та ефективності вкладень залежить інноваційно-технічне оснащення, фінансовий стан підприємства, стандарти якості та оновлення асортименту продукції, розвиток інфраструктури, вирішення соціальних та екологічних проблем тощо.

Обмежені, внаслідок війни та спровокованої нею економічної кризи, фінансово-інвестиційні можливості національних підприємств спонукають їх раціональніше підходити до витрат, пов'язаних з відтворенням необоротних активів. Тому суб'єкти

господарювання порівняно переважно спрямовують кошти в поліпшення необоротних активів, яке потребує значно менших витрат, а не в придбання чи створення нових об'єктів. З огляду на це, важливо виявити проблеми методичного та організаційного характеру стосовно відображення та систематизації витрат з поліпшення основних засобів в обліку й оподаткуванні. Адже їх розв'язання сприятиме правильному визначенню вартості поліпшених об'єктів та оптимізації пов'язаних з ними витрат господарської діяльності.

На основі аналізу наукової літератури та нормативно-правових актів [1; 2; 4; 10–12; 15] поліпшення необоротних активів пропонується визначати як комплекс заходів, які спрямовані на підтримання об'єктів необоротних активів в робочому стані з елементами покращення первісно очікуваних економічних вигод, а також на збільшення майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від використання таких об'єктів. Це визначення поліпшення дозволяє віднести до нього ремонт і технічне обслуговування з елементами модифікації чи модернізації окремих частин об'єкта, що відповідає потребам сучасного виробництва та підвищує об'єктивність оцінки вартості необоротних активів, що зазнали відповідного поліпшення.

Відображення в національній системі обліку операцій з поліпшення необоротних активів стикається з багатьма проблемами, які систематизовано на *рис. 1*.

Поліпшення та ремонт необоротних активів на підприємствах в умовах воєнних дій виконують такі основні функції:

1. Підвищення конкурентних позицій та ефективної діяльності окремих підприємств на інноваційно-технічній основі.
2. Фінансування інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств мікрорівня (макрорівня національної економіки) та безперервного відтворення необоротних активів.
3. Створення необхідної ресурсної бази для структурних і якісних перетворень продукції на різних стадіях виробництва.
4. Забезпечення організації інноваційного розвитку економіки країни, окремих галузей та їх груп відповідно до регіональних особливостей і видів економічної діяльності.
5. Отримання майбутніх позитивних результатів у вигляді прибутку (доходу), соціальних, екологічних, інноваційних та інших корисних ефектів.

Рекомендується включати до поліпшення необоротних активів:

- 1) модернізацію;
- 2) модифікацію;
- 3) технічне переозброєння;
- 4) технічне обслуговування;
- 5) добудову (надбудову);
- 6) заміну окремих частин обладнання;
- 7) впровадження ефективнішого технологічного процесу;
- 8) дообладнання;
- 9) технічний огляд;
- 10) реконструкцію;
- 11) капітальний ремонт;
- 12) інші види поліпшення необоротних активів.

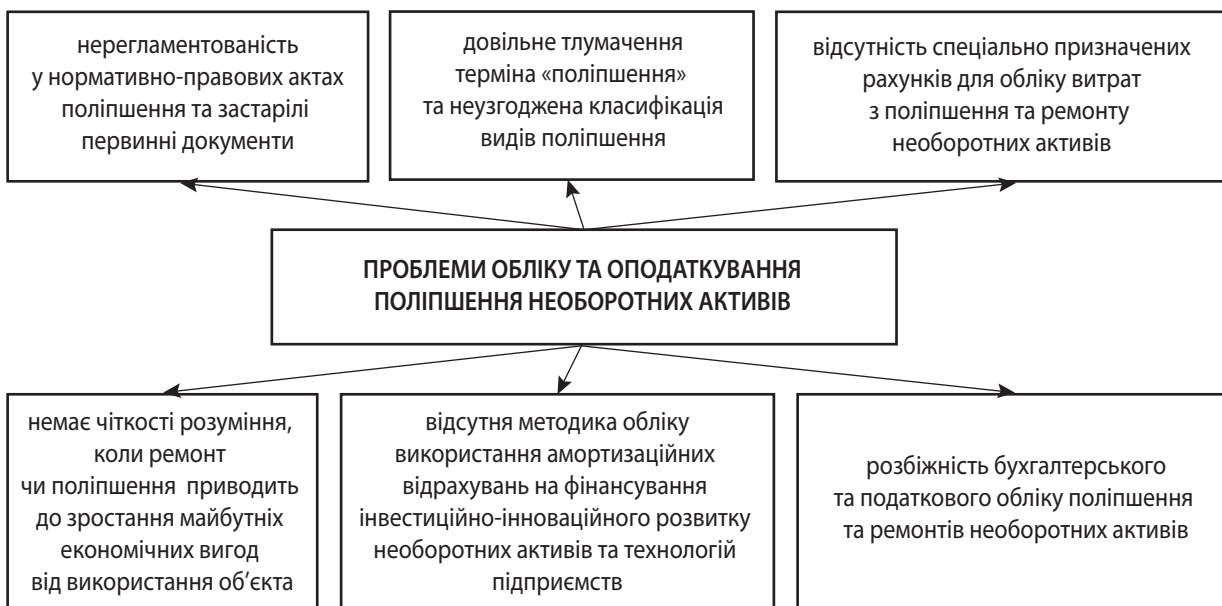

Рис. 1. Проблеми обліку та оподаткування поліпшення необоротних активів

Джерело: складено авторами на основі [10–12; 15].

У національній системі обліку та оподаткування витрати на поліпшення необоротних активів для відновлення майбутніх економічних вигод, очікуваних від їх використання, визнаються капітальними інвестиціями за умови, що балансова вартість активу не перевищує суми його очікуваного відшкодування. Витрати ж на капітальний ремонт об'єктів необоротних активів визнаються витратами звітного періоду. Такі витрати можуть бути визнані капітальними інвестиціями, якщо витрати на значне оновлення та капітальний ремонт можуть бути ідентифіковані з окремою амортизованою частиною (компонентом) необоротних активів. Витрати на ремонт можуть бути визнані капітальними інвестиціями, якщо ціна придбання активу вже відображає зобов'язання (необхідність) підприємства здійснити в майбутньому витрати для приведення активу до стану, в якому він придатний для використання.

Вартість робіт, що приводять до збільшення очікуваних майбутніх вигод від об'єкта основних засобів, включається до капітальних інвестицій з майбутнім збільшенням первісної вартості основних засобів. Підставою для визнання капітальними інвестиціями витрат, пов'язаних з поліпшенням основних засобів, є зростання внаслідок цих витрат очікуваного терміну корисного використання об'єкта, кількості та/або якості продукції (робіт, послуг), яка виробляється (надається) цим об'єктом.

Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта в робочому стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання (технічний огляд, технічне обслуговування, ремонт тощо), включаються до складу витрат звітного періоду.

Однією з відмінностей між національною та міжнародною системою бухгалтерського обліку є те, що наші інвестиції поділяються на капітальні та фінансові з урахуванням спеціальних методів та організації. За кордоном створено загальний огляд інвестицій без поділу на конкретні сфери. Тому виникають питання щодо доцільності продовження застосування чинних методів обліку інвестицій (особливо капіталу), враховуючи перехід на звітність за міжнародними стандартами та чіткий шлях країни до Європейського Союзу.

У синтетичному обліку витрати, пов'язані з придбанням, поліпшенням та створенням (виробництвом) необоротних активів, обліковуються на рахунку 15 «Капітальні інвестиції». На цьому рахунку ведуть також облік обладнання для встановлення. Рахунок 15 є активним, балансовим.

За дебетом рахунку 15 «Капітальні інвестиції» відображують збільшення витрат на придбання, поліпшення або створення необоротних матеріальних і нематеріальних активів, за кредитом – їх

зменшення (введення в дію, прийняття в експлуатацію придбаних, поліпшених і створених необоротних активів тощо).

Витрати підприємства на придбання, поліпшення, створення (будівництво та виготовлення) об'єктів необоротних активів відображують за дебетом рахунку 15 «Капітальні інвестиції» з кредиту рахунків: 23 – на суму витрат власного будівництва чи виготовлення об'єкта необоротних активів або будівельно-монтажних робіт з установки придбаних необоротних активів, виконаних господарським способом; 63 – на договірну вартість придбаних підприємством об'єктів необоротних активів, на суму витрат з проектування, на будівельно-монтажні роботи, на суму витрат за консультаційно-інформаційні, посередницькі та інші витрати, пов'язані з придбанням основних засобів; 65 – на суми відрахувань на соціальне страхування та пенсійне забезпечення; 66 – на суми нарахованої заробітної плати за будівельно-монтажні роботи, виконані за окремими угодами; 205 – на облікову вартість матеріалів, витрачених на будівельно-монтажні роботи; 685 – на суму витрат із транспортування та послуг сторонніх підприємств з монтажу придбаних необоротних активів та з кредиту інших рахунків.

Після здачі придбаних і побудованих (виготовлених) об'єктів необоротних активів в експлуатацію на рахунку 15 «Капітальні інвестиції» визначають фактичну собівартість об'єкта необоротних активів, яка списується кореспонденцією рахунків: Д-т 10 «Основні засоби» – К-т 15 «Капітальні інвестиції».

Для раціональної організації документообороту, на прикладі промислового підприємства, розроблено оптимальну схему взаємозв'язку між підрозділами, які забезпечують документопотоки інформації про поліпшення необоротних активів (рис. 2).

На рис. 2 відображено рух інформації (документів) між функціональними службами (відділами) промислового підприємства з поліпшення необоротних активів. Особливістю організації обліку та організації поліпшення необоротних активів на промислових підприємствах, які дуже капіталомісткі, є потреба в чіткому розмежуванні функцій працівників облікових, технічних і управлінських служб, які здійснюють роботу з первинними та звітними документами.

У результаті проведеного дослідження представлено оптимальну організаційну побудову взаємозв'язків між окремими відділами промислового підприємства, що забезпечить оперативне одержання, відображення й узагальнення необхідної інформації про поліпшення необоротних активів.

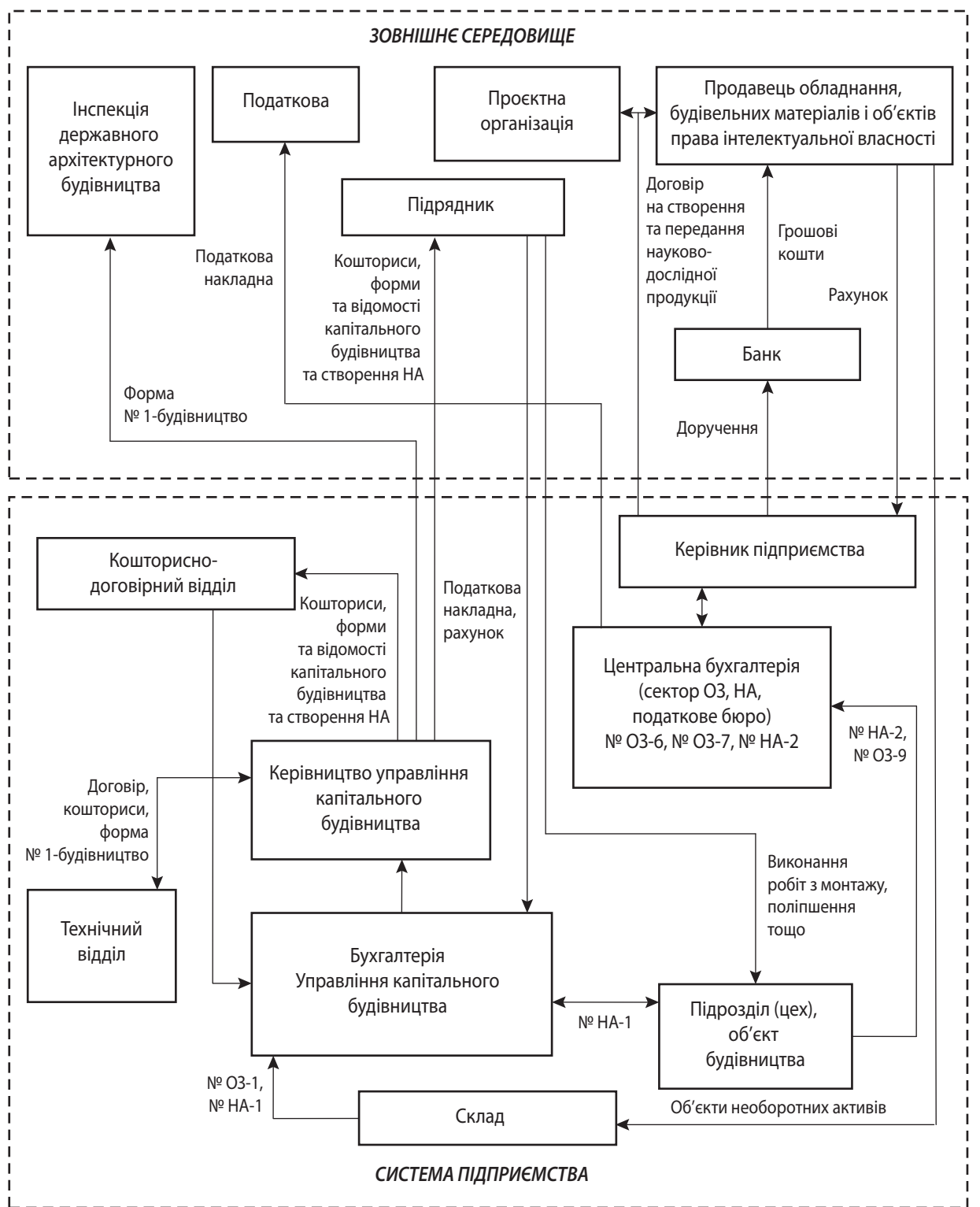

Рис. 2. Типова схема взаємозв'язку між підрозділами промислового підприємства стосовно створення, перевірки та обробки документів з обліку поліпшення необоротних активів

Джерело: авторська розробка.

ВИСНОВКИ

Систематизовано та обґрунтовано національні та закордонні особливості, основні проблеми та перспективи вдосконалення обліку й оподаткування поліпшення необоротних активів.

Доведено, що великого значення для підприємств набуває отримання своєчасної, вичерпної та достовірної інформації про поліпшення необоротних активів у системі бухгалтерського обліку, яка використовується для потреб управління та аналізу.

Визначено, що поліпшення основних засобів забезпечує технічний і технологічний рівень підприємства, розширює асортиментно-якісні характеристики продукції та послуги суб'єкта господарювання, підвищує продуктивність праці його персоналу. Обґрунтовано, що порівняно з придбанням чи створенням нових об'єктів необоротних активів поліпшення потребує значно менших вкладень коштів та здатне за відносно короткі терміни та порівняно невеликі кошти підвищити ефективність суб'єкта господарювання. Поліпшення необоротних активів дозволять внести суттєві зміни конструктивного та технологічного характеру до різних груп необоротних активів, що сприятливо позначиться на обсягах і якості виготовленої продукції (послуг).

Порівняльний аналіз податкового законодавства, міжнародних і національних стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності виявив, що, крім відсутності чіткого визначення поняття «поліпшення основних засобів», у кожному з розглянутих нормативно-правових актів є розбіжності в переліку видів такого поліпшення, що ускладнює обліковий процес. Тому до поліпшення необоротних активів рекомендовано включати: модернізацію; модифікацію; технічне переозброєння; технічне обслуговування; добудову (надбудову); заміну окремих частин обладнання; впровадження ефективнішого технологічного процесу; дообладнання; технічний огляд; реконструкцію; капітальний ремонт; інші види поліпшення необоротних активів.

Визначено, що вартість робіт, що приводять до збільшення очікуваних майбутніх вигод від об'єкта необоротних активів, включається до капітальних інвестицій з майбутнім збільшенням первісної вартості необоротних активів. Підставою для визнання капітальними інвестиціями витрат, пов'язаних з поліпшенням необоротних активів, є зростання внаслідок цих витрат очікуваного терміну корисного використання об'єкта, кількості та/або якості продукції (робіт, послуг), яка виробляється (надається) цим об'єктом. Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта в робочому стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання (технічний огляд, технічне обслуговування, ремонт тощо), включаються до складу витрат звітного періоду.

Наведено схему взаємозв'язку між підрозділами великого промислового підприємства, де відображено рух інформації (документів) між функціональними службами (відділами) з поліпшення необоротних активів.

Представлені проблеми та пропозиції обліку й оподаткування поліпшення необоротних акти-

вів створюють базу для продовження досліджень у напрямку вдосконалення методики та організації аналізу необоротних активів підприємств. ■

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Бабіч В. В. Витрати на ремонт та поліпшення основних засобів: обліковий та податковий аспекти. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2012. № 8. С. 10–13.
2. Бондар М. І. Інвестиції та джерела фінансування інвестиційних ресурсів в обліку. *Фінанси, облік і аудит*. 2010. № 15. С. 220–227.
3. Войтенко Т., Піроженко О., Маханько О. Усе про облік основних засобів (фондів). 2-ге вид., перероб. і допов. Харків : Фактор, 2008. 440 с.
4. Головачко В. М. Методика обліку витрат на ремонт і поліпшення основних засобів. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка»*. 2014. Вип. 2. С. 95–98. URL: <http://dspace-s.msu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/27871/1/17-22-2014.pdf>
5. Геєць В. М. Інституційна обумовленість інноваційних процесів у промисловому розвитку України. *Економіка України*. 2014. № 12. С. 4–19. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/EkUk_2014_12_2
6. Методичні підходи до стратегічного управління діяльністю підприємства : монографія / за ред. П. П. Микитюка. Тернопіль : ТНЕУ, 2017. 399 с.
7. Облік та оподаткування в умовах інвестиційно-інноваційного розвитку, цифровізації та глобалізації економічних відносин : монографія / Ізмайлов Я. О., Свірко С. В., Легенчук С. Ф. та ін. Київ : Вадекс, 2021. 408 с.
8. Смоленюк П. С. Облік основних засобів в нових умовах господарювання. *Наука й економіка*. 2012. № 1. С. 108–116.
9. Осадча О. О. Інформаційне забезпечення результатів господарської діяльності: обліково-аналітичні підходи : монографія. Рівне : НУВГП, 2015. 307 с.
10. Податковий Кодекс України (зі змінами і доповненнями) від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
11. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід» : затверджено наказом Міністерства фінансів України від 29.11.1999 р. № 290. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0860-99#Text>
12. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів» від 30.09.2003 р. № 561 (зі змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03#Text>
13. Федулова І. В. Синергетична еволюційна модель інноваційного розвитку підприємства. *Прометей*. 2007. Вип. 2. С. 103–107. URL: <https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/098b0c23-ba2a-4bbf-83af-04b69578b27b/content>

14. Харів П. С., Микитюк П. П. Аналіз стану інноваційного розвитку промислових підприємств та шляхи його стимулювання. *Економічний аналіз*. 2014. Т. 16. № 2. С. 187–195. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/18167/1/Khariv_PS_Mykytyuk_PP_Analiz_stanu_innov_rozv_prom_pidpr_ta_shliakhy_yoho_stymul_2014.pdf
15. International Accounting Standards. URL: <https://www.iasplus.com/en/standards/ias>

REFERENCES

- Babich, V. V. "Vytraty na remont ta polipshennia osnovnykh zasobiv: oblikovi ta podatkovyi aspekty" [Costs for Repair and Improvement of Fixed Assets: Accounting and Tax Aspects]. *Bukhhalterskyi oblik i audyt*, no. 8 (2012): 10-13.
- Bondar, M. I. "Investytsii ta dzherela finansuvannia investytsiinykh resursiv v obliku" [Investments and Sources of Financing of Investment Resources in Accounting]. *Finansy, oblik i audyt*, no. 15 (2010): 220-227.
- Fedulova, I. V. "Synerhetychna evoliutsiina model innovatsiinoho rozvytku pidpriemstva" [Synergistic Evolutionary Model of Innovative Development of the Enterprise]. *Prometei*. 2007. <https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/098b0c23-ba2a-4bbf-83af-04b69578b27b/content>
- Heiets, V. M. "Instytutsiina obumovlenist innovatsiinykh protsesiv u promyslovomu rozvytku Ukrainy" [Institutional Conditionality of Innovative Processes in Ukraine's Industrial Development]. *Ekonomika Ukrainy*, no. 12 (2014): 4-19. http://nbuv.gov.ua/UJRN/EkUk_2014_12_2
- Holovachko, V. M. "Metodyka obliku vytrat na remont i polipshennia osnovnykh zasobiv" [Method of Accounting the Repairs and Improvement of Fixed Assets]. *Naukovyi visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu. Seriya «Ekonomika»*, iss. 2 (2014): 95-98. <http://dspace-s.msu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/2787/1/17-22-2014.pdf>
- "International Accounting Standards". <https://www.iasplus.com/en/standards/ias>
- Izmailov, Ya. O. et al. *Oblik ta opodatkovannia v umovakh investytsiino-innovatsiinoho rozvytku, tsyfrovizatsii ta hlobalizatsii ekonomichnykh vidnosyn* [Accounting and Taxation in Conditions of Investment and Innovation Development, Digitalization and Globalization of Economic Relations]. Kyiv: Vadeks, 2021.
- Khariv, P. S., and Mykytiuk, P. P. "Analiz stanu innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv ta shliakhy yoho stymuliuvannia" [Analysis of Innovative Development of Industrial Enterprises and Ways of Its Stimulation]. *Ekonomichnyi analiz*, vol. 16, no. 2 (2014): 187-195. http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/18167/1/Khariv_PS_Mykytyuk_PP_Analiz_stanu_innov_rozv_prom_pidpr_ta_shliakhy_yoho_stymul_2014.pdf
- [Legal Act of Ukraine] (1999). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0860-99#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2003). <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03#Text>
- [Legal Act of Ukraine] (2010). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
- Metodychni pidkhody do stratehichnoho upravlinnia diialnistiu pidpriemstva* [Methodical Approaches to Strategic Management of Enterprise Activities] / ed. by P. P. Mykytiuk. Ternopil: TNEU, 2017.
- Osadcha, O. O. *Informatsiine zabezpechennia rezultativ hospodarskoi diialnosti: oblikovo-analitychni pidkhody* [Information Provision of the Results of Economic Activity: Accounting and Analytical Approaches]. Rivne: NUVHP, 2015.
- Smoleniuk, P. S. "Oblik osnovnykh zasobiv v novykh umovakh hospodariuvannia" [Accounting for Fixed Assets in New Economic Conditions]. *Nauka i ekonomika*, no. 1 (2012): 108-116.
- Voitenko, T., Pirozhenko, O., and Makhanko, O. *Use pro oblik osnovnykh zasobiv (fondiv)* [All about the Accounting of Fixed Assets (Funds)]. Kharkiv: Faktor, 2008.